

УДК 340:115

DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.1.35>**А. О. Кабаненко**здобувач кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету

ПРИНЦИП РІВНОСТІ ЯК ПРИНЦИП РОЗГЛЯДУ ТА ВИРІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ СПОРІВ У СФЕРІ ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

У статті досліджено принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби

Зроблено висновок, що Рівність усіх учасників адміністративної справи і адміністративного процесу перед законом і судом полягає у: однаковості ставлення до них, цілковитій нейтральності адміністративного суду упродовж усього розгляду і вирішення адміністративної справи, під час розв'язання процесуальних викликів. Свою процесуальну компетенцію адміністративний суд щодо учасників здійснює винятково відповідно до обставин адміністративної справи, поведінки цих учасників і приписів норм права; однаковості і послідовності застосування адміністративним судом щодо учасників адміністративної справи і адміністративного процесу одних і тих самих норм права. Однакове і послідовне застосування адміністративним судом норм права щодо учасників має ґрунтуватися на єдиних і незмінних критеріях – обставини адміністративної справи, поведінка учасників спірних публічно-правових відносин, норми права, які регулюють ці відносини; цілковитій відсутності будь-яких привілеїв чи обмежень прав учасників адміністративної справи, учасників адміністративного процесу.

Принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби в адміністративному процесі під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби виявляється у тому, що, незважаючи на завдання адміністративного судочинства (справедливе, неупоряджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері проходження публічної служби з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень у сфері проходження публічної служби), держава в особі своїх органів наділена загальними процесуальними правами, наданими всім учасникам адміністративної справи щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби, зокрема тими, які закріплені у статті 44 та 47 КАС України.

Разом з тим КАС України передбачає низьку положень, що стосуються прав та обмежень для суб'єктів владних повноважень як учасників адміністративної справи щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби та не повною мірою відповідають згаданому принципу рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби всіх учасників судового процесу перед законом і судом.

Ключові слова: принципи адміністративного права, рівність, недискримінація, принцип рівності, адміністративне судочинство.

Постановка проблеми. Надзвичайно важливе значення для практики застосування процесуального законодавства під час вирішення адміністративних справ за участю приватних осіб має питання принципів адміністративного судочинства. Принцип рівності усіх учасників процесу перед законом та судом займає серед них провідне місце.

У словниковій літературі «рівність» розкривається як «рівне становище людей у суспіль-

стві, що виражається в однаковому ставленні до засобів виробництва, предметів чи послуг сфери вжитку, в користуванні тими самими політичними і громадськими правами» [1, с. 1032]. В енциклопедичній літературі вказується, що рівність фактично означає рівноправність - учасники відповідних правових відносин, як рівні члени однієї спільноти, мають однакові один до одного матеріальні, процедурні і процесуальні права, які захищені від дискримінуючих

проявів у діяльності громадських і державних інститутів стосовно них [1, с. 1033].

Принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби усіх учасників судового процесу перед законом і судом заснований на конституційних засадах, закріплених у ст. 22 і 24 Конституції України, згідно яких усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах; громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичним аспектам визначення принципів публічної служби, розгляду їх сутності та особливостям реалізації в своїх пошукових дослідженнях приділяли увагу В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, Ю.А. Волкова, І.П. Голосніченко, І.Е. Данільєва, С.Д. Дубенко, Т.О. Коломоєць та ін.

Мета статті. Дослідити принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби.

Виклад основного матеріалу. В межах судового процесу принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби деталізується у нормативних приписах, а його зміст об'єктивується специфікою процесуальних відносин. Як вказують окремі автори, принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед судом є основою сучасної концепції справедливого правосуддя. Крім того, у адміністративному процесі принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби має ряд особливостей, зумовлених природою цього виду судочинства [3].

Враховуючи суб'єктний склад правовідносин у сфері проходження публічної служби, спори у сфері проходження публічної служби в яких розглядає адміністративний суд і які зумовлюють певну нерівність позивача і відповідача у публічних матеріально-правових відносинах, суд посідає більш активну позицію в судовому розгляді справ у сфері проходження публічної служби.

В адміністративному судочинстві під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби суддя не просто відіграє роль арбітра, а й має вживати всіх заходів щодо вирівнювання процесуальних позицій сторін з метою забезпечення їх реальної рівності перед законом і судом. При цьому тягар доказування під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби має бути покладено на відповідача, що означає звільнення позивача від доказування протиправності, незаконності акта, який оскаржується [3, с. 182-183].

Таким чином зміст принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби розкривається в таких елементах: а) рівність усіх учасників судового процесу під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед законом і судом незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних та інших ознак; б) рівність процесуальних прав під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби щодо доведення своєї правової позиції перед судом, а також рівність обов'язків, які впливають із процесуального законодавства; в) застосування перед судом під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби матеріального і процесуального закону однаково для всіх незалежно від правового і соціального статусу особи, фактичних і юридичних обставин справи; г) існування під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби єдиної для всіх судової системи, яка передбачає можливість розгляду справи по суті, а також оскарження рішення у справі у сфері проходження публічної служби у вищих інстанціях [3, с. 185-186].

Дотримання принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби є обов'язковим під час розгляду будь-якого адміністративного спору в суді під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби, тому, незважаючи на нерівність правового положення учасників адміністративних

правовідносин (відносини владного підпорядкування), в адміністративному процесі під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби такі владні засади регулювання правовідносин нівелюються. Учасники адміністративних правовідносин наділяються рівними можливостями обстоювати правомірність своєї позиції. Зміст принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби виявляється, насамперед, у рівності прав і свобод; рівності юридичних властивостей, у межах яких суб'єкти права у сфері проходження публічної служби здійснюють свою діяльність, а також рівності перед законом і судом, відсутності будь-яких не передбачених законом привілеїв та заборони дискримінації з будь-яких підстав [4, с. 147-148].

Окремі дослідники вказують, що принцип рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби означає, що всі суб'єкти таких правовідносин у рівній мірі можуть використовувати надані їм права, не залежно від будь-яких ознак їх правосуб'єктності [5, с. 91]. Інші вважають, що принцип рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби усіх учасників судового процесу перед законом і судом спрямований на вирівнювання становища приватної особи у відносинах із публічною адміністрацією у сфері проходження публічної служби, адже при чіткому визначенні прав і обов'язків особи та адміністративного органу в адміністративній процедурі обидва суб'єкти «зв'язані» законом. Принцип рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед законом означає також рівність різних осіб перед законом, оскільки однакові адміністративні справи під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби повинні вирішуватись однаково [5].

У спеціальній літературі звертається увага на певні особливості застосування принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби. Зокрема, вчені вказують, що особливості принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби полягають у активній ролі адміністративного суду в розгляді справ у сфері

проходження публічної служби, що зумовлено публічно-правовим характером справ адміністративної юрисдикції, а це забезпечує баланс можливостей осіб, які беруть участь у справі у сфері проходження публічної служби, та принцип рівності учасників процесу перед законом і судом під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби. Посилаючись на відповідні положення Конституції України та КАС України, вчені вказують, що вказані законодавчі норми передбачають рівну можливість усіх громадян брати участь у судовому процесі щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби, здійснювати закріплені процесуальним законом прав та обов'язків [6]. Принцип рівності учасників процесу щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед законом і судом визначає відсутність будь-яких обмежень та надання переваг з боку суду учасникам процесу щодо реалізації їх матеріальних та процесуальних прав, а також застосування законів щодо правовідносин у сфері проходження публічної служби, учасниками яких вони є [6].

Дещо на інших аспектах принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби наголошують окремі вчені та цілком слушно зазначають, що рівність прав (обов'язків) не обов'язково означає, що вони мають бути ідентичними, вона розуміється так, що кожна із сторін наділена правами і має обов'язки, адекватні правам і обов'язкам іншої сторони [7].

Необхідно акцентувати увагу на співвідношенні двох складників цієї засади – принципу рівності перед законом (поняття більш широке, ніж їх рівність перед судом) і принципу рівності перед судом (більш вузьке, оскільки стосується лише сфери здійснення правосуддя) [8]. Тому немає принциповості у визначенні співвідношення понять «рівність перед законом» і «рівність перед судом», оскільки відмінність між ними очевидна, ці два складники формують різні аспекти змісту принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби та лише підкреслюють його комплексність.

Як і принцип верховенства, так і принцип рівності як принцип розгляду та вирішення

адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби ставав предметом інтерпретації з боку Конституційного Суду України. У своєму рішенні від 12 квітня 2012 року у справі № 9-рп/2012 (за конституційним зверненням громадянина Трояна Антона Павловича щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України (справа про рівність сторін судового процесу), КСУ зокрема звернув увагу на те, що рівність та недопустимість дискримінації особи є не тільки конституційними принципами національної правової системи України, а й фундаментальними цінностями світового співтовариства, на чому наголошено у міжнародних правових актах з питань захисту і свобод людини і громадянина.

Задля забезпечення досягнення конституційної мети функціонування адміністративних судів – захисту прав, свобод та інтересів особи у сфері публічно-правових відносинах від порушень суб'єктів владних повноважень (ст. 125 Конституції України, ст. 2 КАС України) – належить створити однакові умови участі в адміністративному процесі учасників адміністративної справи, адміністративного процесу.

У розрізі конституційного звернення, положення статті 24 Конституції України стосовно рівності громадян у конституційних правах, свободах та перед законом у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 55, пункт 2 частини третьої статті 129 Основного Закону України щодо захисту судом прав і свобод людини і громадянина та рівності усіх учасників судового процесу перед законом і судом, на переконання КСУ, треба розуміти так, що кожен, тобто громадянин України, іноземець, особа без громадянства, має гарантовані державою права на захист прав і свобод у судовому порядку та на участь у розгляді своєї справи у визначеному процесуальним законом порядку у судах усіх юрисдикцій, спеціалізацій та інстанцій, у тому числі й особа, яка засуджена і відбуває кримінальне покарання в установах виконання покарань.

Отже принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби всіх учасників судового процесу перед законом і судом є досить обґрунтованою дефініцією з точки зору відображення сутності цієї правової категорії [9].

Принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби відтво-

рений у ч. 3 ст. 2 та ст.8 КАС України, які встановлюють, що основними принципами адміністративного судочинства є, серед іншого, рівність усіх учасників судового процесу під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед законом і судом, не може бути привілеїв чи обмежень прав учасників судового процесу у сфері проходження публічної служби, зокрема, за майновим станом або іншими ознаками. Крім того, у ст. 44 КАС України закріплено, що учасники справи під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби мають рівні процесуальні права та обов'язки.

У рішенні (справа про рівність сторін судового процесу) від 12 квітня 2012 року № 9-рп/2012 Конституційний суд України зробив висновок, що кожен (громадянин України, іноземець та особа без громадянства) має гарантовані державою рівні права на захист прав і свобод у судовому порядку та на участь у розгляді своєї справи у визначеному процесуальним законом порядку у судах усіх юрисдикцій, спеціалізацій та інстанцій. Отже, Суд виходить з того, що конституційні права і свободи є фундаментальною основою існування та розвитку Українського народу, а тому держава зобов'язана створювати ефективні організаційно-правові механізми для їх реалізації; відсутність таких механізмів нівелює сутність конституційних прав і свобод, оскільки призводить до того, що вони стають декларативними, а це є неприпустимим у правовій державі.

Принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби та недопустимість дискримінації особи (зокрема публічного службовця) – це не тільки конституційні принципи вітчизняної правової системи, а й фундаментальні цінності світового співтовариства, на чому наголошено у міжнародних правових актах з питань захисту прав і свобод людини і громадянина, зокрема у Міжнародному пакті про громадські і політичні права 1966 року (статтях 14, 26), Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (статті 14), Протоколі № 12 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (статті 1) та у Загальній декларації прав людини 1948 року (статтях 1, 2, 7).

Гарантована Конституцією України рівність усіх у правах і свободах означає необхідність забезпечення рівних правових можливостей

як матеріального, так і процесуального характеру під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби для реалізації однакових за змістом та обсягом прав і свобод у сфері проходження публічної служби.

У Рішенні Конституційного Суду України від 25 квітня 2012 року № 11-рп/2012 зроблено висновок, що конституційна засада рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом забезпечує гарантії доступності правосуддя та реалізації прав на судовий захист під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби, закріпленого в ч. 1 ст. 55 Конституції України; ця засада є похідною від загального принципу рівності громадян перед законом, визначеного ч. 1 ст. 24 Конституції України, і стосується, зокрема, сфери судочинства; рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби передбачає єдиний правовий режим, який забезпечує реалізацію їхніх процесуальних прав.

Важливо, що паралельно з принципом рівності як принципом розгляду адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби у судовому процесі щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби гарантується і принцип загальності. Згідно ст. 9 КАС України розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюється на засадах загальності сторін та свободи в наданні ними суду під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби своїх доказів і у доведення перед судом їх переконливості.

Наведене положення також містить в Рекомендаціях Комітету Міністрів Ради Європи від 11 березня 1980 року № R(80)2, згідно з якими, приймаючи конкретні рішення, адміністративний орган влади зобов'язаний діяти, зокрема, з дотриманням принципу рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед законом, не допускати несправедливої дискримінації.

Принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби має універсальний характер, і його однаковою мірою повинні дотримуватися у своїй діяльності всі

суб'єкти владних повноважень, які забезпечують виконання множинних функцій держави, зокрема у сфері проходження публічної служби. При цьому, згідно з положенням ч. 3 ст. 2 КАС України, в адміністративних справах під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у сфері проходження публічної служби адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони, зокрема, з дотриманням принципу рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби перед законом, запобігаючи всі форми дискримінації.

У пункті 30 Висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських судів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи «Щодо якості судових рішень» міститься положення, згідно з яким дотримання принципів змагальності та принципу рівності як принципу розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби є необхідними передумовами сприйняття рішення як належного і самими сторонами, і громадськістю.

Однаковість умов для усіх без винятку учасників адміністративної справи й адміністративного процесу гарантовані принципом верховенства права, положення якого розвинено у нормах Конституції України. Насамперед у доповіді «Верховенство права», схваленій Європейською комісією «За демократію через право» рівність витлумачено як складову верховенства права. Тому порушення рівності учасників адміністративної справи і адміністративного процесу перед законом і судом є порушенням принципу верховенства права [10].

Рівність перед законом означає, що по відношенню до кожної особи діють однакові закони, і при цьому жодна особа або група осіб не має особливих правових привілеїв [37]. Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах (ст. 21 Конституції України).

Висновки. Рівність усіх учасників адміністративної справи і адміністративного процесу перед законом і судом полягає у:

– однаковості ставлення до них, цілковитій нейтральності адміністративного суду упродовж усього розгляду і вирішення адміністративної справи, під час розв'язання процесуальних викликів. Свою процесуальну компетенцію адміністративний суд щодо учасників здійснює винятково відповідно до обставин адміністра-

тивної справи, поведінки цих учасників і приписів норм права;

– однаковості і послідовності застосування адміністративним судом щодо учасників адміністративної справи і адміністративного процесу одних і тих самих норм права. Однакове і послідовне застосування адміністративним судом норм права щодо учасників має ґрунтуватися на єдиних і незмінних критеріях – обставини адміністративної справи, поведінка учасників спірних публічно-правових відносин, норми права, які регулюють ці відносини;

– цілковитій відсутності будь-яких привілеїв чи обмежень прав учасників адміністративної справи, учасників адміністративного процесу.

Принцип рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби в адміністративному процесі під час розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби виявляється у тому, що, незважаючи на завдання адміністративного судочинства (справедливе, неупоряджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері проходження публічної служби з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень у сфері проходження публічної служби), держава в особі своїх органів наділена загальними процесуальними правами, наданими всім учасникам адміністративної справи щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби, зокрема тими, які закріплені у статті 44 та 47 КАС України.

Разом з тим КАС України передбачає низьку положень, що стосуються прав та обмежень для суб'єктів владних повноважень як учасників адміністративної справи щодо розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби та не повною мірою відповідають згадува-

ному принципу рівності як принцип розгляду та вирішення адміністративно-правових спорів у сфері проходження публічної служби всіх учасників судового процесу перед законом і судом.

Список використаних джерел:

1. Короткий оксфордський політичний словник за ред. І. Макліна і А. Макмілана: Пер. з англ. К., 2006. С. 596.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.). Уклад, і голов, ред. В. Т. Бусел. К., Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
3. Городовенко В.В. Принцип рівності громадян перед законом і судом. *Вісник Конституційного Суду України*. 2012. № 1. С. 178–186.
4. Баранчик П.О. Принципи адміністративного права : дис. ... канд. юрид. наук 12.00.07. Запоріжжя, 2012. 248 с.
5. Рамкова конвенція про захист національних меншин від 1 лютого 1995 р. *Офіційний вісник України*. 2013. № 75. Ст. 2804.
6. Берназюк Я. Конституційний принцип рівності та його особливості в адміністративному судочинстві. URL: https://sud.ua/ru/news/blog/143839-konstitutsiynyi-printsip-rivnosti-ta-yogo-osoblivosti-v-administrativnomu-sudochinstvi#google_vignette
7. Кремова Д.С. Інститут присяги у службовому праві України: монографія. Запоріжжя : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 176 с.
8. Ковальова Д. Державна служба України як суб'єкт професійної соціалізації. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2015. Вип. 3(26). URL: <http://lib.rada.gov.ua/static/about/text/26.pdf>
9. Volkova Yu. The principle of equality in legal regulation during public service. *Law. State. Technology*, 1, 44–51, doi: 10.32782/LST/2024-1-7
10. Volkova Yu. The principle of proportionality the rule of law in the regulation of tax relations and relations related to environmental pollution *Правова позиція*. 2023. № 2 (39). С. 89-93 <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2023-2.18>

Kabanenko A.O. The principle of equality as a principle of consideration and resolution of administrative law disputes in public service

The article examines the principle of equality as a principle of consideration and resolution of administrative and legal disputes in the field of public service

It is concluded that the equality of all participants in the administrative case and the administrative process before the law and the court consists in: the same attitude towards them, the complete neutrality of the administrative court throughout the entire consideration and resolution of the administrative case, during the resolution of procedural challenges. The administrative court exercises its procedural competence in relation to the participants exclusively in accordance with the circumstances of the administrative case, the behavior of these participants and the prescriptions of the norms rights; uniformity and consistency of application of the same rules of law by the administrative court

to the participants in the administrative case and administrative process. The uniform and consistent application of the rules of law by the administrative court in relation to the participants should be based on uniform and unchanging criteria – the circumstances of the administrative case, the behavior of the participants in the disputed public law relations, the rules of law that regulate these relations; complete absence of any privileges or restrictions on the rights of participants in an administrative case, participants in an administrative process.

The principle of equality as a principle of consideration and resolution of administrative and legal disputes in the field of public service in the administrative process during the consideration and resolution of administrative and legal disputes in the field of public service is manifested in the fact that, despite the tasks of administrative proceedings (fair, orderly and timely resolution of disputes in the field of public service by the court in order to effectively protect the rights, freedoms and interests of persons from violations of the of public authorities in the field of public service), the state, represented by its bodies, is endowed with general procedural rights granted to all participants in the administrative case regarding the consideration and resolution of administrative and legal disputes in the field of public service, in particular those enshrined in Articles 44 and 47 of the Code of Administrative Procedure of Ukraine.

At the same time, the Code of Administrative Procedure of Ukraine provides for a low number of provisions relating to the rights and restrictions for public authorities as participants in an administrative case regarding the consideration and resolution of administrative and legal disputes in the field of public service and do not fully comply with the mentioned principle of equality as a principle of consideration and resolution of administrative and legal disputes in the field of public service of all participants in the judicial process before the law and the court.

Key words: principles of administrative law, equality, non-discrimination, principle of equality, administrative proceedings.